

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας,

Μετά τήν εὐχαριστιακὴν Τράπεζαν εἰς τό ἱερόν Ἀποστολεῖον, τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, εἰς τόν περιλάμπρον δηλ. ἐν Πάτραις Ναόν του, ὁ Ἀπόστολος μας, μᾶς προσεκάλεσε καί εἰς ταύτην τήν ἐόρτιον τράπεζαν, ἵνα δηλωθῇ καί ἐνταῦθα, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι «μικτός προσκυνητής, ἐπόπτης τῆς ὀρωμένης κτίσεως καί μύστης τῆς νοουμένης».

Ἐμπλεοὶ ὄντες τῆς οὐρανίου εὐφροσύνης καί τῆς μεγάλης χάριτος τοῦ Κυρίου μας, συνευφραινώμεθα πλέον μεθ' Ὑμῶν Ἐξοχώτατε καί μετά τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι λειτουργικῶς ὑπηρέτησαν τήν ἐορτήν τοῦ Ἁγίου μας καί ἠὔξησαν τήν χαράν μας, μετά τῶν λοιπῶν Ἀρχόντων καί ἀπάντων τῶν λοιπῶν, ἀδελφῶν συνδαιτημόνων.

Ἐξοχώτατε,

Ἡ ἀποστολική πόλις καί Μητρόπολις τῶν Πατρῶν, κατέχει θησαυρόν πολύτιμον τήν Κάραν τοῦ Πρωτοκλήτου, τόν Σταυρόν τοῦ Μαρτυρίου του καί τόν τάφον του καί στοιχεῖ τοῖς ἰχνεσι τοῦ ἱερωτάτου Ἀποστόλου, τηροῦσα ἀπαρασαλεύτως ὅσα ἐκεῖνος τῆς παρέδωσε, δηλ. τήν ἀποκεκαλυμμένην πίστιν ἀπό τόν Θεόν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μόνη σῶζουσα, διά τῆς μιᾶς ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποίαν ἔπηξεν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, ἐστερέωσε μέ τό τίμιον Αἷμα Του καί ζωογονεῖ μέ τά Ἱερά Μυστήρια.

Αὐτήν τήν πίστιν καί αὐτήν τήν Ἐκκλησίαν ἐπορφύρωσε μέ τό αἷμα του ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος.

Ἐξοχώτατε, ἡ πόλις μας, ἡ τοπική μας Ἐκκλησία, βιώνει θαυμαστῶς τήν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀντιπροσφέρει ὡς λατρείαν πρὸς τόν Θεόν, τιμὴν πρὸς τόν Ἀπόστολον Ἀνδρέαν καί ἀγάπην πρὸς τόν συνάνθρωπον.

Ἐχετε διαπιστώσει καί κατά τά παρελθόντα ἔτη τῆς ἐνταῦθα προσκυνηματικῆς Σας θεωρίας καί ἐπισκέψεως κατ' αὐτήν τήν ἡμέραν, διεπιστώσατε καί σήμερον τήν μεγάλην καί πηγαίαν εὐλάβειαν τοῦ Πατραϊκοῦ Λαοῦ, ἡ ὁποία ὡς χείμαρρος ἐκ βάθους ψυχῆς ἐκχέεται πρὸς τόν Πρωτόκλητον Μαθητήν καί μιμητήν τοῦ Πάθους τοῦ Σωτῆρος, Ἀνδρέαν τόν πανεύφημον.

Δηλοτικόν τοῦτο Ἐξοχώτατε, ὅτι ἡ καρδιά τῶν ἀνθρώπων τῶν Πατρίων, καί οὐχί μόνον, εἶναι πλήρης πίστεως πρὸς τόν Θεόν καί ἀγάπης καί ἀφοσιώσεως πρὸς τήν ἀγιωτάτην αὐτοῦ μητέρα Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἀνέκαθεν ὑπῆρξε ἡ φρουρός καί τροφός του καί ἡ ὁποία ἔσκεπε καί σκέπει, ἔθρεψε καί τρέφει τόν λαόν ὅσάκις ἐχρειάσθη καί ἂν ἀκόμα καί σήμερα χρειασθῇ, διὰ τοῦ αἵματός της.

Ἡ καρδιά αὐτοῦ τοῦ Λαοῦ εἶναι πλήρης ἐμπιστοσύνης πρὸς τήν μητέρα καί ἀγίαν τροφόν του Ἐκκλησίαν, ἰδιαίτερος σήμερον, ὅτε αἱ ἀξίαι συνεχῶς καταπίπτουν, τά ποικίλα συστήματα ἀπεγοήτευσαν τόν ἄνθρωπο καί ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τήν πνευματικὴν ρίζαν καί τάς παραδόσεις τοῦ Γένους, ὀδηγεῖ μέ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν εἰς συμφοράν.

Εἰς τό σημεῖον αὐτό θά ἤθελα νά ἀναφερθῶ εἰς τόν φιλάγιον καί φιλόθεον Πατραϊκόν Λαόν, ὁ ὁποῖος παρ' ὅτι ἐδοκιμάσθη ἀπὸ τήν ἀποβιομηχανοποίησιν καί δοκιμάζεται ἀπὸ τήν πολυεπίπεδον κρίσιν, ἐν τούτοις ἀντέχει καί παραμένει ὀρθίος καί πνευματικά ἀκμαῖος, διότι τελεῖ ὑπὸ τάς πτέρυγας καί τήν θαλπωρὴν τῆς μητρός του, ἀγίας Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία τοῦ προσφέρει μέσα ἀπὸ τήν λειτουργικὴν ζωὴν τόν ἴδιον τόν Κύριον καί τοῦ ἐμπνέει τήν βεβαιότητα τῆς σωτηρίας.

Αὐτό προσλαμβάνομεν καθ' ἡμέραν, κύριε Πρόεδρε ὑπηρετοῦντες μετὰ τῆς φιλοθέου καί φιλαγίου ὁμηγύρεως τῶν Ἱερῶν μας, τῶν

συγκυρηναίων ἡμῶν, τόν περιούσιον Λαόν τοῦ Θεοῦ, εἰς τήν πόλιν καί τήν Ἱεράν Μητρόπολιν μας.

Αὕτη ἡ φιλόστοργος μήτηρ περιθάλλει τά τέκνα της, εἰς τήν ἀσθένειαν μέ τούς Ἱερεῖς μας οἱ ὅποιοι νυχθημερόν ὑπηρετοῦν εἰς τά μεγάλα Νοσοκομεῖα τῆς πόλεώς μας. Εἰς τόν πόνον μέ τήν ἔκφρασιν τῆς πολλῆς ἀγάπης καί τόν λόγον τόν ἐπιστηρικτηκόν. Εἰς τήν φυλακήν μέ τόν λόγον τῆς παραμυθίας καί τῆς μετανοίας.

Αὕτη ἐπιστηρίζει τούς νέους εἰς τόν Πανεπιστήμιον καί τό ΤΕΙ, μέ τήν λειτουργικήν ζωήν, μέ τήν πνευματικήν της διδαχήν καί τήν ἐξομολόγησιν, μέ τήν Φοιτητικήν Ἑστίαν τήν ὁποία ἄρτι ἐγκαινιάσαμε, μέ τās ὑποτροφίας καί μέ τήν μαθητικήν Ἑστίαν τήν ἐπίσης ἄρτι ἐγκαινιασθεῖσαν.

Αὕτη ἡ μήτηρ προσφέρει τροφήν ἀπό τās δομάς τῆς ἀγάπης της, Κεντρικάς καί Ἑνοριακάς, εἰς 2000 χιλιάδες περίπου ἀδελφούς, ἐπιστηρίζει τούς ἐνδεεῖς μέ τήν παροχήν ἄλλης ὑλικῆς βοηθείας, ἀλλά καί τούς ξένους ξενίζει καί μέ ἀγάπην ὡς ἀδελφούς περιβάλλει, ἀφοῦ Αὐτός ὁ Κύριος, οὐχί μόνον, ἔδωσεν ἀγάπην, ἀλλά εἶναι ἡ σαρκωμένη ἀγάπη.

Αὕτη ἡ μήτηρ γενικῶς διατηρεῖ τήν γλῶσσαν, τήν παράδοσιν, τήν πνευματικήν συνοχήν καί τήν ταυτότητα τοῦ Λαοῦ μας.

Πορευόμεθα Ἐξοχώτατε, ἐν τῇ Ἀποστολικῇ πόλει καί Μητροπόλει τῶν Πατρῶν, μέ γνώμονα πάντοτε τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ καί τήν διακονίαν καί σωτηρίαν τοῦ Λαοῦ. Πορευόμεθα ἐν κοινωνίᾳ ἀγάπης καί ἀγαστῆς συμπνοίας μετὰ τῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου, ἔχοντας συναίσθησιν τῶν ἱστορικῶν μας εὐθυνῶν καί τῆς προοπτικῆς τῆς πορείας τοῦ τόπου μας καί τοῦ Λαοῦ μας πρὸς τό μέλλον.

Ἐξοχώτατε ἡμεῖς ἐνωτιζόμεθα τῆς φωνῆς τοῦ Πρωτοκλήτου, «Εὗρήκαμε τόν Μεσσίαν», τήν ὁποίαν ἐπαναλαμβάνομεν ἐν παρησσίᾳ καί ἀκούομεν τῆς δεήσεως τῶν ἡρώων πατέρων μας, τήν

ὁποῖαν ἐπίσης κάνωμε καί ἰδικήν μας προσευχήν: «Κύριε, σῶσον τήν Πατρίδα μας ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς καί περιστάσεως».

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ πόλις τοῦ Πρωτοκλήτου, ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, ἡ πόλις τῆς εὐσεβείας, τοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς πνευματικότητος, ἡ πόλις πύλη μεταξύ Ἀνατολῆς καί Δύσεως, Σᾶς εὐχετε νά ἔχετε ὑγείαν ἀμφιστεφῇ, προσωπικήν χαράν καί εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, διά τόν καλόν τῆς φιλτάτης ἡμῶν Πατρίδος.